

deležijo, ker je tudi istočasno poučno predavanje.

Smarje pri Jelšah. Dne 2. februarja se vrši v Smarju v Katoliškem domu splošni kmetijski enodnevni tečaj z vzporedom, ki mora zanimati vsakega, ki količkaj stremi za napredek gospodarstva. Govorili bodo dobro znani gg. govorniki. Tečaj se začne zjutraj ob osmih. Kot prvi govori g. dr. Rihtarič, živinozdravnik v Smarju, o prenosu nalezljivih živinskih bolezni na človeka in kako se pozna prvi znak bolezni. 2. G. Ivan Gračner, ravnatelj oblastnih uradov v Mariboru, o davkih. 3. G. Gorkič Franc, občinski referent v Mariboru, o občinski upravi. 4. Zidanšek Jožef, živinozdravnik in oblastni poslanec v Mariboru, o živinoreji. 5. Gorkič Franc o zavarovanju goveje živine. 6. G. Gošler Ludovik, poročnik in vojaški referent na srezkem poglavarstvu v Smarju: vojaške zadeve in naše občine. Ker tečaj obeta biti, kakor je razvidno iz dnevnega reda, zelo zanimiv, se uljudno vabijo iz celega okraja, da se tečaja v obilnem številu udeležijo vsi, posebno pa še župani, odborniki in občinski tajniki, na splošno pa vsi, ki se zavedajo, da jim je vsak dober pouk v veliko korist.

Listnica uredništva.

Gornja Sv. Kungota. Apel, kakor ga pošiljate na glavarstvo, je nemogoč in glavarstvo bi Vaši želji in potrebi ne moglo ustreči. — **Mala Nedelja.** Pri Mali Nedelji so naše in nasprotne organizacije v skupnem Društvenem domu. Ker ne vemo, kake barve organizacija bode vprizorila »Užitkarje«, predstave ne moremo priobčiti. — **Polenšak.** O zvonovih ste nam poslali celo povest. Kaj bi rekli Vaši sosedje, ako bi zvedeli, da ste obhajali to lepo slovesnost pred Božičem in se je spominjate v listu več nego po enem mesecu. Poročila naj bodo hitra in ne stara. — **Zaječar v Srbiji.** Vaše zadnje poročilo je že bilo objavljeno povsod. Prosimo, napišite nam druge zanimivosti iz južnih krajev, ki še niso bile objavljene. — **Št. Janž na Vinski gori.** Pride. — **Sv. Rupert pri Sv. Juriju ob južni žel.** Pride prihodnjič. — **Sevnica.** Zenitovanjskih ponudb naš list ne sprejema že od nekdaj. Zalošten fant, ki si mora iskati nevesto po časopisju. — Prejeli smo prepozno veliko dopisov, katere priobčimo prihodnjič.

Petrovo selo pri Mariboru. V noči od petka na soboto je bilo ravnateljici Štupca A. vkradenih sedem kokoši. Tat je moral siloma zlomiti wertheimsko ključavnico, ki jo je odnesel s seboj z vrečami vred, s katerimi so bila vrata zavoljo mraza okrite. Škoda je tem večja, ker so bile kure izborne jajčarice, ki so že prav pridno nesle.

Vurberg. Neizprosna smrt si je izbrala tu pri nas v novem letu prvo svojo žrtev, ženo cerkvenega ključarja kmetico Marijo Domiter. Vzela je možu blago ženo in skrbno gospodinjico, trem otrokom dobro mater, siromakom pa milo dobrotnico. Kako je bila priljubljena in spoštovana, je pokazal dne 14. t. m. njen veličasten pogreb, katerega se je naše ljudstvo kljub hudi zimi in slabi poti udeležilo iz osmih župnij. Bil je pogreb, kakoršnega še na Vurbergu ni bilo videti. Izrekamo naše globoko sožalje tudi žalostni družini, katera se najskrenejše zahvaljuje domačemu č. g. župniku za večkratni obisk in tolažbo v njeni bolezni, za častno spremstvo, kakor tudi martinškemu č. g. župniku Lajn-

šiču za asistenco na njenem zadnjem potu, pevskemu zboru za zbrane in ganljive žalostinke pred hišo žalosti in ob grobu. Naj v miru počiva!

Rače. Nesreča ima dolge prste. Tako je zagrabila v soboto, dne 21. t. m. zvečer 14-letno deklico Marijo Gselman, učenko iz Rač, katera je šla zvečer spat, v spanju se ji je pa zasanjalo in se je obrnila ter padla iz postelje na tla in si pri padcu zlomila desno roko v zapestju. Na prošnjo jo je naše gasilno društvo kot rešilni oddelek prepeljalo še isti večer s svojim rešilnim avtom v marib. bolnico.

Zgornja Polskava. Dne 15. t. m. so selski fantje priredili veselico ter so namenili čisti dobiček v prid šolskemu poslopiju. Ker pa je bila veselica slabo obiskana, je bilo dobička le 100 Din. Teh 100 Din pa šolski upravitelj ni hotel sprejeti, češ, naj bodo rajši za obč. ubožce. Denar pa je za enkrat sprejel gosp. Uranjek, načelnik krajevnega šolskega sveta. Selski fantje pa so užaljeni, zakaj gospod šolski upravitelj Rainer ta denar zametava ter odklanja prispevke, ki jih fantje s težavo spravijo vkup.

Sv. Ana v Slov. gor. Dne 12. t. m. nam je nepričakovano utrgala neusmiljena smrt iz naše sredine dobro gospodinjico Genov. Spindler, kmetico iz Rožengrunda. Bila je dobra mati siromakom in otrokom, katerim je rada delila kruh. Vsak siromak je našel pri njej zavetje in streho. Njeno gostoljubnost in priljubljenost je pokazal njen pogreb. Takega pogreba že čez 20 let ni bilo v Rožengrundu, kakor je bil dne 14. t. m. Naj počiva v miru!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Zadnjo soboto smo tukaj spremili k večnemu počitku pos. Alojzija Štefanca iz Obrata. V sredo poprej je s svojim svakom Ferdinandom Zigertom v kamnolomu v Kozarskem vrhu v Oseku lomil kamen. Bila sta v 8 m globoki jami in sta začela podkapat visoko steno, da bi izluščila kamen. Stene pa nista nič podprla in naenkrat se zruši nanju gornja plast škarpe in popolnoma zasuje in do smrti pobije Štefanca, Zigerta pa zasuje do vratu. V smrtnem strahu slednji kliče na pomoč, pa nihče ga seveda ne sliši. Šele eno uro po nesreči pride slučajno mimo sosed Franc Klobasa, ki hitro pokliče sosede, da reveža odkopljejo. Precej pobitega Zigerta spravijo na njegov bližnji dom, kjer sedaj leži bolan, mrtvega Štefanca pa voznik zapelja k prestrašeni ženi v mraku na dom. Ta velika nesreča je pretresla celo okolico. Bila sta v svoji delovni gorečnosti pozabila na varstvene priprave, ki so pri tako nevarnem delu nujno potrebne. Mokrota je gornje plasti razmočila, spodnje pa sta podkopala, tako pa je prišlo do tega žalostnega dogodka. Ko je Štefanec opazil pretečo nesrečo, je še hitro zaklical: »Ferdinand, pomagaj mi!« Toda bilo je že prepozno, v istem hipu je že bil zasut. Bil je zelo delaven in zaveden posestnik in zapuščen ženo z dvema malima otročičema. Naj mu bo Bog milostljiv! Pogoste nesreče nas opominjajo, da bodimo vedno pripravljeni na smrt, ker ne vemo ne dneva ne ure, kdaj nas pokliče Gospod!

Sv. Jakob v Slov. gor. V pondeljek, dne 21. t. m., je tukaj umrla Solastika Drošak, r. Platez. Pokojnica je bila šele sedem mesecev poročena. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudi, ki so tako rajnici izkazali, kako so jo imeli radi. Počivaj v miru!

Sv. Andraž v Slov. gor. Počasi pa gotovo smo dne 15. t. m. tudi mi Andrašovčani dovršili izvolitev župana. Isti je že tretjič izvoljen kot župan, seveda je zaveden pristaš SLS, kakor tudi vsi trije svetovalci ter odborniki razven štirih demokratskih odbornikov pod imenom: Lista posestnikov, obrtnikov in delavcev, katerim je pomagala, kolikor je bilo mogoče, samostojna pod imenom: Lista neodvisne gospodarske stranke s svojimi kroglicami, kjer so se v njihovo tretjo škrinjico predčasno že škorci naselili, torej niso imele svoje škrinjice. Vsa čast in hvala pa našim

zavednim volilcem v tem hudem boju 'n takratni strašni zimi, katera nam je mnogo volilcev doma pridržala.

Ljutomer. Tu je umrla dne 22. t. m. v starosti 78 let vedno vesela in gibčna gospa T. Strmec, vdova po starem Lotmeržanu, še dobro znanem, vestnem in originalnem policaju g. Strmca. Pred nekaj dnevi je še brhko bežala po svojem poslu v mestu, a podlegla je pljučnici. Naj v miru počiva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Iz vseh krajev se oglašajo v »Gospodarju«, samo iz naše velike šentjurske fare ni nič. Pa vse eno ne spimo, kakor bi ta ali oni mislili! V letu 1927 je bilo v naši fari 172 otrok in sicer 92 dečkov in 80 deklic; umrlo je 83 ljudi, od teh 38 moških in 45 ženskih; poročilo pa se je pri nas v celem letu 34 parov. — Pa tudi društveno se dobro gibljemo. Orli so nam na svoji akademiji, ki je krasno uspela, pokazali, koliko delajo. Vprizorili so tudi več gledaliških iger na odru. Bralno društvo pa, odkar je imelo tombolo, počiva. Ni imelo ne seje, niti še občnega zbora. Vendar pa knjižnica bralnega društva prav izborna deluje. V celem letu 1927 je izposodila okoli 3000 knjig, leposlovnih in poučnih vsebin. — Pa tudi politično smo dobro delovali, ker smo pri vseh volitvah, ki so bile lansko leto, z veliko večino zmagali. Le tako naprej!

Sv. Andraž v Halozah. Dobili smo razven enega vse nove župane. Za Leskovec: Jurij Bračič, ki je že pred šestimi leti bil župan. Skorošnjak je ostal pri starem: Franc Milošič. Veliki Okič si je izbral Filipa Vindiš. V Veliki Varnici pa bo županoval Andrej Kozel. Biti pri nas kmetijski župan, je zelo nehvaležen posel. Ko bi imel koš denarja in bi delil vsakemu, kolikor bi hotel, pa bi nekateri še ne bili z njim zadovoljni. Našim gg. županom želimo, da bi bili z njimi vsi zadovoljni, če ne dalje, pa vsaj do novih volitev!

Čadram. Naš rojak Janez Jelenko iz Zlogone je delal v Veitschu na Gornjem Stajerskem. V vojni je bil mnogo in visoko odlikovan. Pred kratkim ga je pri delu zasulo. Bil je član brezverskega društva »Flamme« na Dunaju. Kot zvestega člana društva so ga prepeljali na Dunaj in so tam njegovo mrtvo truplo zažgali. Zalošteno, kam zaidejo naši ljudje v tujini, ko pozabijo na Boga in na domače.

Špitalič pri Konjicah. Zadnjo soboto, dne 21. t. m., je bila tu volitev župana. Za župana je bil izvoljen g. Karl Zidanšek, po domače Kovačej, zaveden pristaš SLS. Cestitamo!

St. Jurij ob Taboru. Dne 22. t. m. se je vršil pogreb prerano umrlega organista gosp. Doreta Drolca na zelo slovesen način. Navzočih je bilo deset duhovnikov, 15 organistov in mnogo občinstva. Pred hišo mu je zapelo okrog 30 pevcev žalostinko »Mrtvaški zvon«, katero je zložil g. Bervar. Na grobu so mu zapeli »Blagor mu« in »Vigred«. Poslovilna govora sta mu govorila č. g. kaplan Kavčič in organist g. Klančnik iz Pake. Naj v miru počiva!

Mozirje. V soboto stopi naš bivši nadučitelj g. Franc Praprotnik, ki živi sedaj na svojem posestvu v Mozirju v pokoju, v 80. letu svojega življenja. Rodil se je namreč dne 28. januarja 1849 v St. Andražu pod Oljsko goro v Savinjski dolini. Po končnih študijah v Celju in v Mariboru je služil 15 let v Dravski dolini in sicer najprej v Selnici, nato v Limbušu in končno pri Devici Mariji v Puščavi. 40 let star je prišel v Mozirje, kjer je deloval kot nadučitelj do leta 1915, ko je stopil v pokoj. V vseh službenih krajih je posvečal svoj prosti čas sadjarstvu, zlasti pa v Mozirju. S svojo besedo in s svojim vzgledom je dosegel v tej lepi panogi kmetijstva zavidanja vredne uspehe. Po vsej pravi vici smemo trditi, da je razvito sadjarstvo v bližnji in daljni mozirski okolici njegovo delo. S tem je dal ljudstvu nov vir dohodkov, za kar mu je iz srca hvaležno. Veseli ga, da mu je Bog dal doživeti tako izredno starost, in mu kliče, naj mu dobronljivi Bog ukloni

še mnogo let v zdravju, da bi se mogel veseliti svojih ljubljencev v cvetju in sadju!

Kalobje. Letos sta odšla v večnost dva mladeniča iz naše fare. Na Sv. Treh kraljev dan je umrl Anton Selčič, star 22 let, v bolnici v Pristini. Ravno je odslužil svoj rok, in bi se bil v par dnevih vrnil domu. — Drugi Ivan Zebič, star 21 let, je pravkar prišel od vojakov. V sredo, dne 18. t. m., se je prevrnil na njega voz z listjem. Stisnilo ga je v dve gubi tako, da je bil takoj mrtev. Bil je zelo priljubljen in šaljiv fant ter cerkveni pevec, zato mu je cerkveni pevski zbor zapel pri odprtem grobu žalostinko. — Na Sv. Treh kraljev dan je priredilo tukajšnje učiteljsvo lepo božičnico s peštrim vzporedom. Vsem se je dopadlo. Hvala g. nadučitelju in gospodičnam za ves trud! — Pripravljamo se na ustanovitev katoliškega prosvetnega društva. Oglasilo se je že lepo število članov. Res je že zadnji čas, da se vzdramimo, da ne bomo Kalobčani povsod zadnji. Bog daj mnogo uspeha!

Laški okraj. Občina, kjer je doma pisec teh vrst, ima 1422 glav goveje živine. Izdalo pa se je 1764 živinskih potnih listov. Podaljšalo za razne sejme pa čez 700. Torej je šel vsak rep živine dvakrat na sejem in to že v enem samem letu 1927. Trud, ki ga ima v tem okraju priznani strokovnjak in veščak g. dr. Jerina, da bi se tu vzredila ena najlepših živin, ne rodi tistega uspeha, za katerega se trudi in pričakuje upravičenega uspeha. Zivinorejci! Živina se redi v hlevu, ne pa na potih in sejmih! Poglejte živino tistih večnih trajbarjev in mučnikov živine iz sejma v sejm! Isto pa tudi tistega zivinorejca, ki jo skrbno hrani, čisti, doma zredi in doma proda. Razlika je gotovo pri drugem ta, da ima krasno žival, vzorno poslopje, pridne otroke in vesel je on doma, vesel sem jaz, ki ga obiščem, ker se počutim kot v rajju. Ko bi ti tisti dan, ki ga zapraviš na raznih sejmih, razdelil tako, da bi nekaj časa volé krtačil, vzem melo v roke, ometel hleve desetletne pajčevine, vzem v roke rovnico in šel junaško nad mravljišča, ki jih imaš vse pečno na travnikih ter izkopal trnje in drugo robidovje na svojih travnikih in s tem dobil en voz dobre mrve več. Sadno drevje pri teh večnih romarjih pa je ogledano le enkrat letno in to je v jeseni. Gospodinja pa, ki drobne korake delaš za možem na sejmu, iz sejma pa ga za roko peljaš pijanega, ali bi ne bilo boljše, ko bi vzela v roke melo iz pristne štajerske sir kovine, pa bi ometla svinjske hleve, nato pa jo namočila v apneno vodo (belež), pa malo prebelila tvojo črno kuhinjo — pogled jo le, kakšna je — in veliko veselje boš imela biti doma ti, tvoj mož in otroci pa, tako veš, da so takšni kot boš ti. Naj bi veljal tukaj Slomškov izrek: »Ljubo doma, kdor ga ima. Mnogi pa, ki ga že ima, pa ga žal ne poznajo.

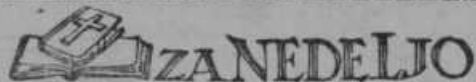
Kladje pri Rajhenburgu. Zadnje dni preteklega leta je pri nas umrla 15letna Marijina družbenica Marija Crnuš. Dne 14. t. m. pa je umrl še njen 51letni oče Franc Crnuš. Obema so mnogi znanci in prijatelji izkazali zadnjo čast pri pogrebu. Domačim naše sožalje, obema pa bodi zemljica lahka!

Sv. Lovrenc na Pohorju. V nedeljo, dne 29. januarja 1928, se vršijo pri nas občinske volitve, čeravno so bile razpisane za dan 11. decembra l. l. Takrat je okrajno glavarstvo radi ponarejanja podpisov razveljavilo »Delavsko listo« in »Kmečko obrtno delavsko listo« (SDS in orjunaši). G. »Konzumleiter« je vložil priziv in veliki župan je odredbo okrajnega glavarstva razveljavil. Črtal pa je listo SDS, tako imamo sedaj dve listi: Delavsko listo in Združeno gospodarsko listo. Če si potek tega dolgotrajnega volilnega boja natančneje ogledamo, vidimo, kakšne značaj nam Delavska lista nudi za kandidate v občinski zastop. Tem ljudem pokažimo v nedeljo hrbet in spustimo krogeljico v drugo škrinjico, ki bode zbirala krogeljice SLS in vseh občini dobro želečih volilcev. Kako se je občina pod županom g. Pušnjakom, sada-

njim nosilec druge liste, povzdignila, nam priča poleg dobro urejenih občinskih cest, razširitev električne razsvetljave po vseh cestah, tako da dobiš zvečer utis, da si kje v kakem mestu, še najbolj to, da ima trška občina Sv. Lovrenc najnižje občinske doklade, v celem okrajnem glavarstvu, reci in piši: šest odstotkov. Tem ljudem naj velja naše zaupanje občinskega gospodarstva. Kdor je za povzdigo in procvit našega trga, voli v drugo škrinjico! Tudi delavci boste prišli najbolj na svoj račun, če oddaste svoje krogeljice SLS in po njej svojemu ministru g. dr. Gosarju. Ne dajte se farbat od teh tučev in figamožev, ki nam ne morejo in ne marajo pomagati! Spreglejte enkrat, kam vodi politika teh ljudi! Za vzgled naj vam bo Rusija. Mesto za vaše krogeljice je edino v drugi volilni škrinjici. Obrtniki, delavci, posestniki in vsi davkoplačevalci bomo volili v drugo škrinjico!

Lahko zaslužiti in pravilno delati moremo samo, ako smo popolnoma zdravi v rokah in nogah. Bolezni, katere se trdovratno vsedajo v naše ude in členke ter v njih rujejo, bodejo in vznemirjajo in nas mučijo, to največja zapreka našega zaslužka. Kako koristna se iskažejo v teh težkih trenutkih dronjenja in masiranja z milodišečim Fellerjevim Elsa fluidom, kateri več kot 30 let osvaja vedno nove in nove privrženice kot bolublažujoče domače sredstvo in kozmetikum; v zunanji kakor notranji uporabi je najsigurnejše sredstvo proti revmatizmu, glavobolu in zobobolu. V lekarnah in tozadevnih trgovinah poizkusna stekleničica 6 Din, dvojna 9 Din, specialna 26 Din ali pa po pošti najmanj 9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 specialni po 62 Din v lekarni Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsalrg 341, Hrvatska.

Pri mnogoštevilnih ženskih boleznih pomaga uspešno Franc Jožefova grenčica. Spričevala klinike za ženske bolezni potrjujejo, da se blagodejno delujoča Franc Jožefova voda s posebnimi uspehi uporablja pri porodih. Dobi se v vseh lekarnah in drogerijah, 15

O onih, ki niso klicali...

Bila je hči precej številne družine v prijazni slovenski vasi. Imela je skrbno vzgojo v domači hiši, pošteno in vzgledno je doraščala. Ker na mali domačiji ni bilo za vse dovolj dela, je morala v svet. Mati ji je poiskala dobro in zanesljivo službo v bližnjem mestu. Nekaj časa je živela tudi tam pametno, kakor prej doma. A pomalem jo je začelo vabiti in nikati življenje, kakor ga je žalibog po mestih toliko. Kmalu si je omislila obitek, ki ne priča ne o veliki pameti in ne o veliki notranji vrednosti onih, ki jo nosijo. Začela je poskušati zabave in veselice jako dvomljive vrednosti, velikokrat jo je bilo videti v ravnotako dvomljivih družbah. Radi svojega lahkomisljenega življenja ni mogla dobiti več pošteno službe, padala je globlje in globlje. Nekega dne zelo zgodaj so jo pripeljali nezavestno v bolnico. Pred neko gostilno, ki je bila na precej slabem glasu, jo je našel stražnik zastrupljeno. Pri sebi je imela še pismo, v katerem je svoji materi naznanila: »Grem v smrt radi bolezni, ki sem si jo nakopala s svojim življenjem, in ker se čutim tako nesrečno, da mi ni več živeti.« Ni se zavedla več, čez nekaj ur je bilo končano v groznih naukah mlado življenje...

Kaj ne, kako mora pretrpeti človeka

tak dogodek, taka zgubljenost duša, taka strta življenska sreča, tako uničeno mlado življenje? Žalibog, kolikokrat se doigravajo danes take žalostne in grozne, včasih malo manj, a vendar vedno žalostne za razdejano dušo, z uničenim veseljem, z strto življensko srečo za vedno. Vsi ti so oni nesrečni, ki niso klicali... Ko se je dvigal silni vihar v njihovi duši, ko je rastla tema, ko je stegala smrt svoje roke, niso klicali: »Gospod, otmi nas, poginjamo!« Niso klicali, ker niso hoteli, ker se jim je zdela godba viharja in burje preveč mamljiva. A vedno je bilo usodno, da niso klicali. In mlado sree, ne pozabil! Tudi ti nosiš v svojih globinah skrite viharje, ki se včasih dvignejo, kakor se grozno vzvalovi včasih globoko morje. Gorje tistemu, ki tedaj ne kliče, ki si želi, da bi Gospod v tej uri spal, ki si želi, da bi Gospod v tej usodni uri bil daleč proč! Usoda takega je — razbita ladja.

Bil je zdrav, bister, podjeten fant. Izučil se je mizarstva in je začel čez nekaj let na lastno roko. Za ženo si je izbral pošteno, delavno, varčno dekle. Z ženino doto in s svojim prihrankom si je postavil lično hišico in kupil nekaj posestva. Zadovoljno in srečno je živel med svojo družino, kateri je posvetil vse svoje življenje. Prišla pa je nesrečna vojska, ki ga je odtrgala od mlade žene in ljubljeneh treh otrok. Dolgo ni bilo o njem nič slišati, naposled se je vrnil iz ruskega ujetništva kot invalid s pohabljeno nogo in brez desne roke. Začelo se je težko življenje. Zaslužiti si s svojim rokodelstvom ni mogel nič. Malo posestvice, na katerem se je trudila žena noč in dan, ni moglo preživeti vseh. Vedno bolj je lezel v dolgove, nazadnje je prišla še velika nesreča pri živini. Po tej nesreči je hodil po hiši kakor strd. Nič ni govoril, nič ni jedel, videlo se mu je, kako trpi, kako divja v njegovi duši. Čez nekaj dni so ga našli na podstrešju — obešenega.

Siromak, ko bi bil v tem viharju, ki je divjal v njegovi duši, klical: Gospod, otmi nas, poginjamo, ali bi ne bil slišal tolažilne, bodrilne besede: Kaj ste boječji, maloverni, ali bi bil pač storil tako žalostni, tako usodni korak? Pa je bil eden tistih nesrečnih, ki ni klical, ker ni veroval, ali ker je pozabil, da je nad vsemi strašnimi viharji, ki v življenju pribesniijo nad človeka, še vedno Eden, ki lahko naenkrat napravi veliko tišino...

Ribiči na severo-zahodnem francoskem obrežju imajo posebno navado. Ne praznujejo praznika sv. Rešnjega Telesa na suhem, temveč zunaj na morju. Vsako leto določijo z žrebom ladjo, na kateri se vrši lepa slovesnost. To ladjo krasno okinčajo in postavijo na njej oltar. Na Telovo se vsa župniša pelje na ladjah ven na morje, v sredi imajo ladjo z oltarjem. Na tej ladji opravi župnik sv. mašo in podeli štirikrat blagoslov z Najsvetejšim. In posebno vero imajo ti ribiči: Ladja, na kateri je bil Gospod, se ne more potopiti.

Ladja, na kateri je bil Gospod, se ne more potopiti. Vsi moramo ven na morje življenja, na katerem tolikokrat divjajo viharji, viharji skušnjav, viharji bridkosti in težkih preizkušenj. Naj bo na naši ladji vedno Gospod, da mu lahko kliče: Gospod, otmi nas, poginjamo, in tudi naša ladja se ne bo potopila.